

Thư chị Bùi Thị Minh Hằng viết từ trại giam Thanh Hà

Tết Nhâm Thìn 2012 - TTGD Thanh Hà

Thư gửi các con yêu thương!

Cái tết đầu tiên mẹ phải xa các con, xa mái ấm của chúng ta, nơi 20 năm qua mỗi mùa xuân về mẹ con mình sum họp đón tết, rồi mẹ lì xì căn dặn các con trong thời khác đầu năm...

Với bé Nhân thì đây là lần đầu tiên con phải đón một giao thừa vắng mẹ, Mẹ thương con nhiều lắm, xong mặc dù mẹ ở đâu, trong hoàn cảnh nào mẹ luôn hướng về với các con, với những gì thân thương của mẹ mà bao năm qua

Mẹ phải vật lộn hi sinh mới có được và hơn tất cả dù mẹ phải xa các con, phải chịu cảnh giam cầm bất công thì mẹ thấy chúng ta cũng nên tự hào, kiêu hãnh trong cuộc đời làm người, khi ta sống biết tự trọng và xứng đáng ngừng cao đầu các con ạ.

Tết này vắng mẹ, không biết bé Nhân đã lo và đón tết ra sao? Mẹ tin là con sẽ chu đáo bàn thờ gia tiên cho mẹ. Con đã làm những gì? Đi những đâu và ai đến với con? Có anh Thủy con cũng không quá cô quạnh giây phút giao thừa.

Còn mẹ ở đây trong bốn bức tường trại, mẹ: Một người mang thân phận của "người tù" không hề có bản án, không hề phạm tội theo một điều khoản quy định pháp luật nào.

Mẹ đau xót nhớ đến các con, nhớ bạn bè bằng hữu với nỗi nhớ cháy lòng. Song giờ phút này mẹ phải kiêu hãnh, phải vui lên, phải có niềm tin vào những điều tốt đẹp mà chính bản thân mẹ và bao nhiêu người khác phải hy sinh mới có thể đem lại, đó là sự công bằng, đây là chính nghĩa.

Sự thật đang bị bao kẻ xấu xa, bao thế lực đen tối phi pháp cố tình chà đạp, cố tình đổi trắng thay đen, bung bít sự thật, bị đặt vu khống, hành xử bất chấp chính nghĩa nhằm tiêu diệt tinh thần dám đấu tranh phanh phui tố cáo sai phạm những kẻ xấu đó

luôn đi ngược lại lợi ích của số đông nhân dân và những người chân chính biết tự trọng vì lẽ đó mà mẹ và bao người khác dù công khai hay âm thầm đều muốn vạch trần những xấu xa vi phạm hôm nay -

ngăn chặn tội ác mai sau mong ước một xã hội công bằng văn minh tốt đẹp cho con cháu mình, khao khát một xã hội có tôn ty luật pháp, người tốt được bảo vệ và cái xấu, cái ác phải bị trừng trị, tiêu diệt. Chính vì những điều này mà mẹ thấy kiêu hãnh, tự hào.

Mẹ của các con cả quãng đời làm người chưa bao giờ làm gì đê tiện xấu xa, chưa bao giờ thỏa hiệp với cái ác cái xấu và giờ đây dù bị giam cầm oan khuất, nhưng không làm các con phải xấu hổ vì mẹ,

không đi tù vì trộm cắp, cướp bóc, mẹ không đi tù vì bất cứ tội trạng hay hành vi phạm pháp luật đê tiện bỉ ổi như nhiều kẻ đúng ra phải đi tù và phải xấu hổ.

Như vậy các con hãy yên lòng và ngẩng cao đầu vì mẹ đã một thân một mình nuôi dạy ba chị em con, gầy dựng chăm lo một gia đình không có người cha làm trụ cột mà không để các con phải thiếu đói, thất học, dù mẹ của các con không là quan chức hay ông nọ bà kia.

Song các con đã nhìn thấy mẹ đã làm những gì để có được sự trân trọng của xã hội của những người hàng xóm láng giềng nơi đất khách quê người trong hơn 20 năm qua, tất cả những gì mẹ làm đều để lại sự tôn kính yêu quý của nhiều người, đó là nhân dân.

Mẹ thấy mãi nguyện về điều này và đây cũng là tài sản vô giá mà mẹ muốn để dành cho các con như một chút phúc đức ở đời, theo qui luật nhân quả đây cũng là tình yêu nguyện ước các con của mẹ thật sự phải làm người, phải có được tình yêu thương con người, đồng loại.

Mẹ sinh được ba chị em các con, đứa nào cũng là máu thịt của mẹ, cho dù nhiều khi mẹ rất đau buồn khi có đứa không nghe lời mẹ, hay có đứa không biết phân biệt đúng sai. Song giờ đây, các con đều đã lớn, đã đủ tuổi chịu trách nhiệm trước cuộc đời nên mẹ sẽ tôn trọng những lựa chọn, suy nghĩ của các con.

Càng tiếp xúc với nhiều hoàn cảnh, nhiều số phận cuộc đời mẹ càng thấy mẹ đã làm đúng, làm đủ bổn phận của một người mẹ. Con đường và tương lai tiếp theo các con tự định đoạt và chịu trách nhiệm với chính mình. Mẹ chỉ hướng phần nào khi các con còn nhỏ dại trong vòng tay mẹ. Chúng ta cảnh mẹ góa con cô bao năm nay nên mẹ khao khát các con của mẹ sớm trưởng thành và phải biết đứng lên.

Riêng với bé Nhân, con trai út bé bỏng và đáng thương của mẹ, mẹ sinh ra con trong đau khổ mất mát.

Tết Nhâm Thìn 2012 - 16/01/2012

N311 IVH

Chữ gọi các con yêu là "yêu"
 Tết Tết đầu tiên khi phải xa các con, xa mái
 ấm of chúng ta, rồi mà 20 năm qua, mỗi
 mùa xuân về mẹ con mình sum họp đón Tết
 rồi thì lại xa, còn đến các con trung thời khác đầu
 năm... yêu là không phải đây là lần đầu tiên
 con phải đi 1 giờ 7 giờ sáng, Mẹ... Mẹ không
 con phải làm song, đi, Mẹ ở đây, trong phòng
 cảnh nào mẹ luôn hướng về với các con, với
 những gì phải hướng đến Mẹ mỗi giờ nằm
 qua đời phải viết lời, hy sinh mỗi cơ thể
 và hết tất cả của mẹ phải xa các con,
 phải chịu cảnh cảm bất công thì mẹ
 thay chúng ta cũng xin từ biệt, lúc còn
 trước mắt đời là người khi ta sống biết
 hưởng và sống đúng nghĩa các con
 cái cuộc đời!

Tết này vắng mẹ không biết là không là
 là xa nhất, Tết này sao... Tết này là con sẽ
 chịu đau buồn rồi qua đời cho Mẹ. Con
 đã làm những gì? Không biết... và
 đi đến với con... Các con không còn cũng
 không quên là quanh quẩn phải qua phải
 con Mẹ ở đây, trong 4 bức tường kia, Mẹ
 người mang phần phần của người không
 thể có buổi ăn, không hề phạm gì, hết
 1 đời không quy định phải luật pháp
 Mẹ dạy các con đi, các con, phải đi
 làm là bằng hành là mẹ như chày loay rang
 chính qu phải vậy. Mẹ phải biết hạnh, phải
 vui lịch, phải có niềm tin vào những đứa

tốt đẹp mà chính bản thân mình...
người khác phải hy sinh mới có thể đem lại
đó là sự công bằng, đây là chính nghĩa
sự thật đang là bao kì quái xa, bao kì cục
đẹp đẽ, phù hợp, có tình chữ đẹp, là tình
đạt lòng, thay đổi, bằng lòng sự thật, sự
đạt lòng, thành tựu, cái chấp chính nghĩa
nhằm phục vụ chính bản thân của mình
phần phụ vụ của sự phạm. Những kẻ sống
đi làm đi người làm lời nói của sự công bằng
và những người chấp chính biết từ trong lòng
đó mà để sự của người khác đã công khai
âm thầm đều muốn vach lại những cái xa
vị phạm phạm này - ngàn chấp sự đi đến sự
Mang lại sự xử lý công bằng - vẫn mình - đó
đẹp cho các chính sách, theo luật pháp
tôi có tình hy luật pháp, người tốt được bảo
vệ và cái xấu, cái ác phải bị trừng trị, tiêu
diệt. Chính vì những điều này mà tôi thấy
kiến hạnh, từ hạnh: - Mẹ của cái con cái
quảng đại làm người chưa bao giờ làm gì
để ghen ghét xa, chưa bao giờ ghen ghét với
cái ác, cái xấu và gì đó sự bị chính cảm
can khuất những không làm cái con phải
đau khổ vì mẹ không đi ra vì trăm cái, cấp
báo, mẹ không đi ra vì bất cứ sự bằng hay
hành vi phạm pháp luật để ghen ghét như
khi đứng ra phải đi ra và phải xóa bỏ như
Vay cái con hãy yên lòng và ngành các đầu
từ báo vì mẹ đã ở phía một bên này đây là
3 chị em con, gây dựng chăm lo gia đình

phan khac cai con của mẹ sinh ra ngày tháng
 và phôi biết sống lên. Riêng với NHI TIÊN NHẬN
 Con tạo, rất bị bông is đang phôi của mẹ, mẹ
 sinh con ra trong 3 ngày, một một, cũ cũ
 đẻ mẹ luôn luôn trả lại cho con, mẹ muốn con sống
 như thoát kỳ những gì xảy ra với chúng ta thì
 khi con ra đời, Con hãy sống như những gì mẹ
 giảng dạy con, hãy luôn luôn nhớ rằng con
 hãy nhìn nhận, phân tích mọi việc mẹ làm
 cho gặt hái, cho cái con, cho những gì gặt hái, cho
 cũng đừng xúi xẻo mà con đã nhận phải và mẹ
 luôn luôn sống vào con. Mẹ có 4 tuần trước khi
 tránh fetus như sinh con ra vào. Cứ ngày 26-4
 sau thường cuối đời mẹ và đặt cho con cái tên
 TRUNG MIỀN. Con theo mẹ sẽ là 1 con người
 trung miền. s. cũng làm Jenny christ con như
 Medun và từ báo về con biết về của mẹ, Con
 đừng làm mẹ thấy Vang. Cho mẹ gọi muốn
 lời của thường và nữ như từ như kỳ ngày.
 s. Hân yêu mẹ quý trọng, gọi kính, Mẹ
 luôn luôn như những gì mẹ dạy con yêu từ giờ
 cả. Mẹ đã và sẽ sống cùng sống với mẹ của một
 h và họ bao giờ đi như từ con mẹ sinh ra
 như từ đời, đời trường phân b. quý bao khi khi
 phải từ Hân. Dạo đã cuối đời này Mẹ đi lại
 cho cái con đủ mẹ là người sống bằng bản năng
 Các con và ban b. si tay Xâu hi K. mẹ kỳ
 từ từ. Lúa từ. Trăm Ai. Quil người. Thăm ở
 Hu Hân. Mẹ như Hân thường các là nhất như
 s. Hân yêu mẹ quý trọng, gọi kính, Mẹ
 luôn luôn như những gì mẹ dạy con yêu từ giờ
 cả. Mẹ đã và sẽ sống cùng sống với mẹ của một
 h và họ bao giờ đi như từ con mẹ sinh ra
 như từ đời, đời trường phân b. quý bao khi khi
 phải từ Hân. Dạo đã cuối đời này Mẹ đi lại
 cho cái con đủ mẹ là người sống bằng bản năng
 Các con và ban b. si tay Xâu hi K. mẹ kỳ
 từ từ. Lúa từ. Trăm Ai. Quil người. Thăm ở
 Hu Hân. Mẹ như Hân thường các là nhất như

Nguồn : Facebook Nguyễn Lân Thắng